

KSTh Matteus 5, 13-16

Gemeente van Jezus
grote en kleine kinderen van God,

Op het schoolplein zie je allerlei verschillende kinderen.

Er zijn kinderen die stil in een hoekje staan, soms alleen of samen met anderen.

Er zijn kinderen die altijd aan het spelen zijn, die rondrennen en schreeuwen en meedoen met de groep.

Er zijn ook kinderen die proberen de macho uit te hangen, die indruk schijnen te willen maken op de andere kinderen.

In de afgelopen week paste ik op twee kleine neefjes en als ik ze dan 's morgens naar school bracht, dan zag ik wat er allemaal gebeurde op dat schoolplein. Er was een jongetje die toevallig een beetje in de weg stond bij het voetballen op het plein. Even later zag ik dat diezelfde jongen een beste klap op zijn hoofd kreeg van een van die voetballers.

En in een andere hoek werd een meisje van haar fiets getrokken en de fiets op de grond gegooid, zomaar nergens om.

Toen ik nog op de basisschool zat, toen was er geen toezicht op het schoolplein. Het ging meestal wel goed, Maar vandaag de dag is het goed dat er een paar meesters en juffen toezicht houden, anders loopt het uit de hand.

Op het schoolplein heerst meestal het recht van de sterkste.
Zo gaat het bij de kleine kinderen.

Maar de grote kinderen zijn niks beter.

Wat er in de kleine wereld van het schoolplein gebeurt, het pesten en het machtsdenken, dat gebeurt op het grote wereldtoneel ook: En dan heet het oorlog. En dan weet iedereen wel waar ik het over heb.

En dan sla je de bijbel open en dan blijkt het daar in vele verhalen over niets anders te gaan dan oorlog. Geweld, vijandschap, ballingschap, gevangenschap en veel bloedvergieten in de bijbel. En Israël wordt beschreven in verschillende oorlogen, en als ze dan winnen dan heeft God hen geholpen en als ze verliezen dan hadden ze niet genoeg in God geloofd.

Mozes de vermoeide Mozes trekt ten strijde tegen de vijand de Amalekieten en als zijn handen door helpers omhoog worden gehouden dan winnen de Israëlieten en als de vermoeide handen weer naar beneden gaan dan winnen de Amalekieten. En de bijbel zegt: Als God niet met je is in de strijd, dan kun je het wel vergeten.

De wereld lijkt wel één groot schoolplein, waar het recht van de sterkste heerst en waar slachtoffers vallen. De bijbel lijkt wel één groot schoolplein, oorlog en geweld. En zoals de meester toezicht houdt op het schoolplein zo lijkt God toezicht te houden op de wereld.

Zo zou je het ongeveer kunnen zien.

Maar wat helpt dat nu eigenlijk.

Als meester toezicht houdt op het schoolplein wil nog niet zeggen dat er in het fietsenhok geen gekke dingen gebeuren. Buiten het zicht van de meester of juf kan dat ene jongetje wel weer geslagen worden, diezelfde die altijd geslagen wordt.

Wat helpt het nu eigenlijk dat God toezicht houdt op de wereld. Want buiten zijn zicht gaan volken met elkaar op de vuist en trekken zich van God niets aan.

Weet je wat wel helpt: Dat is als mensen in verzet komen tegen alles wat er mis gaat. Je weet nog wel toen een paar weken terug die meisjes zijn doodgeschoten in een dicotheek, dat er toen heel veel mensen een stil protest hebben gehouden op straat en dat ze een kleine kaarsje meebrachten, als teken van hoop.

Ja God is onze toezichthouder, maar God heeft mensen nodig om vrede te kunnen brengen.

God heeft mensen nodig, God is mens geworden in Jezus. En Jezus roept wat God zo graag wil. En dan gaat het vandaag om twee dingen. Jezus roept ons toe, dat we zout moeten zijn, en licht. Zout en licht. Maar wat bedoelt Jezus? Zout en licht? Hoe doe je dat?

De belangrijkste eigenschap van zout is, dat het nooit zijn kracht verliest. En Jezus zegt: Je moet het zout der aarde zijn. M.a.w. je moet niet te gering niet te klein denken van jezelf. Gods koninkrijk zit er aan te komen, maar de volgelingen van Jezus moeten niet te klein van zichzelf denken, wij spelen in dat koninkrijk een belangrijke rol. Je moet zijn als zout, als smaakmaker en als middel om bederf te weren. Zo werkt zout. Maar dan moet het wel gebruikt worden.

Dat betekent dat je ook op het schoolplein niet te min van jezelf moet denken. Je mag smaakmaker zijn, maar wel op een eerlijke manier. Je mag jezelf zijn je eigen plekje onder de zon, en jij als klein korreltje zout, je mag weten dat er meer van die zoutkorreltjes zijn. Je bent niet alleen, jij bent niet de enige die ze altijd moeten hebben, en pesten doet pijn, maar wees zout der aarde. En dat geldt ook voor de macho's op het schoolplein. Je mag smaakmaker zijn, maar niet de sfeer bederven. Dat past niet in Gods koninkrijk. En dit alles geldt voor heel de wereld. Niemand moet te min van zichzelf denken, maar zichzelf ook niet overschatten. Macht is uit den boze. Zout ben je niet als je machtig bent, maar zout ben je als je de smaak van Gods rijk brengt in dit leven.

Gij zijt het zout der aarde.

Gij zijt het licht der wereld, zegt Jezus.

En dan moeten we niet denken aan elektrisch licht, zoals in onze dagen.

Als Jezus zegt: Jij bent het licht der wereld, dan denkt Jezus aan een klein kwetsbaar vlammetje. Een klein kwetsbaar vlammetje dat zomaar weer uit het zicht verdwijnt.

Jezus zegt wees licht, en bedenk: Een stad op een berg ligt in het volle licht. Zo is ook Jezus zelf: In het volle licht. Hij loopt nu nog geen gevaar. Maar de kleine lichtjes wel, die lopen gevaar om vertrapt te worden.

Wees licht der wereld, zegt Jezus. Dat betekent ook, dat je niet te donker van jezelf moet denken. Onderschat jezelf niet, je hebt een belangrijke plek in dit leven op deze aarde.

En als je dat nu nog niet zo voelt, dan zal dat later misschien komen. Misschien voelt het nu alsof je altijd in donker leeft, omdat jij altijd gepest wordt, maar laat er dan in je binnenste een klein vlammetje van hoop blijven, dat op een goede dag zichtbaar mag worden.

Jezus waarschuwt dat wij goed moeten zorgen voor de kleine vlammetjes van hoop bij de mensen, kleine vlammetjes, vaak aangestoken aan het evangelie.

En dat helpt, grote en kleine kinderen van God.

Je kunt wel zeggen dat God toezicht houdt op de wereld en op je leven, maar dat is maar de helft, wat helpt is dat we zout en licht durven zijn. Op het schoolplein, op ons werk, in het verkeer, in de winkel, bij het sporten, in de kerk niet te vergeten. Maar ook zout en licht voor elkaar zijn in onze gezinnen, in onze vriendkring. Zout dat nooit zijn kracht verliest en licht dat kwetsbaar maar hoopvol is.

Israël zei in de oorlog met Amalek: God is met ons en daarom hebben we de oorlog gewonnen. En wij mogen zeggen: God is met ons, maar Hij wil onze oorlog niet, want dat past niet in zijn rijk.

Denk daarom niet te klein van de kracht van God
en denk niet te donker over jezelf,
maar wees van binnenuit hoopvol, vredelievend en net als Jezus, een helper voor de ander.

Dit geldt voor alle kleine en alle grote kinderen.

Gods zegen wens ik jullie daarbij, om licht en zout te zijn.

AMEN